

Foi'a acést'a ese totu a opt'a di — Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. s. pe $\frac{1}{2}$ de anu Tóte siodieante si banii deprenu-
dar prenumeratiunile se primescu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri : pe anu meratiune sunt de a se tramite la
in tóte dílele. 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4.

Cantecu falnicu din Dabac'a.

(Memorandulu din Satmaru in a trei'a editiune.)

Audíti, romani, o veste,
Veste care nu-e poveste!
Chiar asié s'a intemplatu
Colo intr' unu comitatu,
In Ardealulu celu frumosu,
Unde multe mergu pe dosu,
In Ardealulu romanescu,
Unde multi se tênguescu,
In Dabac'a s'a 'ntemplatu
Acestu lucru minunatu.

Dieu sê-mi credeti, nu glumescu.
Acestu lucru e domnescu,
E domnescu, legatu cu atia,
Limpede ca négr'a cétia;
Si-autorulu celu cu minte
E unu omu independinte,
E romanu adeveratu,
Respectatu in alu seu — satu,
E omu mare, o dícu eu,
Tiena-lu dara Domnedieu!

Dar sê 'ncepu eu dinainte,
Sê nu sporescu la cuvinte;
Sê ve spunu dar apriatu,
Unde, ce s'a intemplatu?
In Dabac'a josu la tíera
Toti romanii s'adunara,
Si unanimu au decisu,
Ce-au decisu au si descrisu,
Cumca pentru flori de cucu,
Ei la Pesce nu se ducu.

Frundia verde, bobu de linte,
Unu romanu independinte
A primitu a supra sa,
Câ elu va immanuá
La fispanulu ungurescu
Cu unu aeru barbatescu
Decisiunea fratiloru,
Si-o va aperá cu doru,
Toti crediura, câ nu minte,
Pentru câ-e — independinte.

Diu'a cea determinata
Éta câ sosece 'ndata,
Si deschide domnulu fis —
— panu vestitulu marcalisiu.
Toti romanii micu cu mare
Stau (a casa) 'n nerabdare,
Cei veniti de pe la sate,
Stau cu gurele cascade,
Asceptandu acea minuta
Sê se 'ncepa o disputa!

Inse, frate, ce sê vedi,
Ce sê vedi si sê nu credi?
Omulu celu independinte
S'a facutu barbatu cu minte;
N'a vorbitu nimicu, nimicu,
A tacutu ca unu piticu;
Marcalisiulu s'a 'ncehiatu,
Si toti s'au imprasciatu,
Er decisulu falnicu, raru,
A remasu in pusunariu.

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Fratiore scumpule!

A vai Domne ce-o sê-ti mai scriu! De candu sum si de candu ti-scriu inca asié lucru ne mai pomenitu ba sê mai vedi!

Sambata deminêti'a, lovindu-me lips'a de bani, mi-legai unu purcelu de picioru si plecai la tergu la Halmagiu.

Induplecam pe aci pe cale mereuti nainte, candu de odata mi-se sparie purcelulu, dâ sê sara in siantiu, eu tienu de atia, nu lasu odata cu capulu, dar purcelulu meu nu mai slabesce ci se rescocóra totu mai alu dracului!

Ce pôte fi asta? me intrebu intru nime, si rupe a trage la cruci câ pôte fi celu necuratu. Ajunsu in inspita, me uitu in tôte partile. — Dume-nieule ce vedu?! Pe draculu in haine rosii venindu cu o carutia cu patru cai, si inconjuratu de persecutori. Prepasti'a se apropia totu mai tare. Ajunge langa mine. Dar ce vedu? Din fundulu carutii se aredica unu domnu mare si incepe a me cumanaçi asié, încâtu eu sermanulu in perplesitatea cea mare, erâ sê scapu purcelulu.

Ho! ho! acuma mi-veni mie apa pe urechi! Ei déca domnulu celu mare e fispanulu?! Asié-e, dreptu-i chiaru astadi sosese la noi!

Nu multu-mi mai fragmentai capulu, ci ca sê-i dau barem eu onórea, — câ si asié nu-lu mai petre- cea nime decâtu o naróda din Halmagiu, — mi insgardai purcelulu, me incalecai pe elu, si alet'a dupa elu in ruptulu capului.

Hai, hai, hai murgutia! mai unu dealu si mai o vale si éca-ne in Halmagiu. Lumea si tiér'a erâ adunata aici spre intimpinarea nóstra — erau mai mai multi ca noi, bataru nici noi nu eram numai asié 2 ori 3, ci eram pana in 10 ómeni cu persecutori cu totu, — da strigau „sê traiésca“ de se audia iérb'a crescandu.

Ast'a se continuâ totu asié pana in centru adeca pana in Bai'a de crisiu. Eu inse inbetatu de atâta bandaleu, me oprii in Halmagiu.

Aceste fura asié si trecura, acuma inse frate de cruce vine ceea ce n'a mai fostu, ceea ce nu s'a mai pomenitu, — vine marcalisiulu.

Invertéla multa, suspinâri, buze debelate, ochi inholbati, clatinâri din capu, cu unu cuventu ferbere mare si confusia universală. Matadorii se aduna, facu plasmuri si ispravuri; unulu dîce câ sê fie diu'a cu sóre, altulu inorata, — unulu, câ sê re-sara sórele de la apusu, si de la amédi se o tulésca inapoi, — altulu ba nu asié, ci candu va resari sê fié pe la 2. óre dupa prandiu ca atunci sê fie tôte trecute si se incepemu a benchetuí si toastá, cu unu cuventu: unii ispravescu, altii strica, dar toti in solidum suspina, unii din anima, altii din buze; — vine amédiutiulu inainte de diu'a marcalisiului, — ispravitorii se desbina in dóue, — unii se tienu de frunte de intristare, altii stau incremeniti si fara suflare, ér altii benchetuescu, la mész'a unгурésca. Vine sér'a --se inpaca ér cu totii. „Sê traiésca!“ cutremuratóre de bucuria câ fratii éra s'au unitu. Trece apoi sér'a, vine nóptea -- visuri cumplite. — unii se visara cu porci si biboli, altii sburandu si inaltîndu-se. Trece si nóptea vine diu'a lucru escelentu, — impacatii de a séra se trediescu sfási-ati pana la extremitâti.

Sunt unu-spre-diece óre, se incepe siedinti'a. Acopereti acum fati'a, si pardon! dar e imposibilu! mi-e rusine se continuezu.

Alu teu frate de cruce

Pacala.

P. S. Baga bine de séma mei frate, câ vai dreptu e aceea câ: „desiertatiune sunt tôte!“ si câ: „e mai aprópe camési'a, decâtu sumanulu!“

Intr' unu balu mascatu.

Iubite frate!

Hopu, tiupu; de abié me ducu! . . . Vei intre-bá, câ ce m'a ajunsu, de incepu scrisorea mea cu descanteculu acestu poporalu? Ce m'a ajunsu? Dapoi nu m'a ajunsu nemica, ci cu acésta vreu nu-mai sê-ti dau de scire, câ câtu de minunatu ne petrecemu noi cesti din Pesce acuma in caslegi. Totu dintr'unu balu intr'altulu amblâmu; apoi trebue sê-ti spunu inainte, câ aici asié-e obiceiulu, cumca ori ai voia, ori ba, musai u sê te duci la balu, câ déca nu mergi, esci numitu de tantaleu si omu, care nu scii ce va sê dîca: a-ti petrece teneretiele.

Mi-aducu a mînte de candu eram si io a casa in satulu nostru, cum treceau caslegile de rapede totu cu credintie si cu ospetie. Aici inse nu se mai insóra nimene, ci déca te scapi cum-va, sê pomenesci ce-va despre insuratu, atunci o patiesci cum n'a mai patít'o nimene pe sub sóre: esci poreclitu in tóta form'a, ca unulu, carele nu pricepi a traí in

orasiu mare, si ca unulu, carele inca si acu ma in véculu luminatu, te tienu de datinele cele pochte vechi, candu nu te poteai insurá fara popa si diacu. Asié fratióre, aici, déca pomenesci ce-va despre insuratu, si apoi intr'aceste mesteci pe pop'a si pe diaculu, te ride lumea, si dîce, câ esci prostu si câ nu scii pe ce-lemnu se face civilisatiunea.

Dara sê le lasâmu aceste la o parte, si sê-ti povestescu, cum mi-am petrecutu mai de una-di intr'unu balu de aici fara obradiu. Ce feliu? . . . balu fara obradiu, ce-e acél'a? me vei intre-bá. Apoi io ti-voiu spune numai decâtu: Balulu fara obradiu este o petrecere unde jocatorii si jocatóriele se infatísiédia toti acoperiti pe facia; unii si-punu capu de porcu, altii de calu, éra altii de ursu si asié mai departe, astfelu, încâtu déca esci cum-va slabu la angeru, trebue, sê te prinda frigurile, intr'atâta-su de schimositi.

Dupa ce ne adunaramu toti ospetii, me apucaí

si io de jocu, luai o dabdila câtu o ursóie, de abié o intorceam pe langa mine. Dar n'aveam ce face, trebuia sê o jocu si inca iute, câ-ci altcum erá alu mieu dr. . . Ast'a inse ar fi fostu, ce ar fi fostu, dar nu scieam cine este fét'a cu carea jocam. Totusi in urma nu m'am potutu rebdá, ci i-am sfericatu acoperisiulu de pe facia, adeca capulu de cane, ca sê-i potu privi ochii. Si cine erá? unu darabantu de la atare curte de aici. O calce-te, i dîsei câ uritu esci, si multu m'ai necesítu. Elu la tóte aceste a risu bine si s'a dusu mai departe, éra io am remasu cu budiele umflate. Unic'a mea mangaiere a fostu, câ si altii chiaru asié o patira, ca si mine.

Asié ne petrecuramu pana in diu'a alba, candu apoi a urmatu necesulu celu mai mare, adeca a trebuitu sê platescu, apoi pentru mine nu este nici unu necasu mai mare, decâtu candu trebuie sê platescu, pentru ceea ce am mancatu si beutu.

Acuma numai atâta ti-mai spunu, ca sê te in sori si tu odata, câ esci betranu acuma, séu dóra voiesci a remané totu holteiu? Acést'a nu o potu crede, câ-ci te cunoscú cu multu mai bine, decâtu sê potu presupune despre tine asié ce va. — Scii candu eram la olalta, totu despre insoratu mi-vorbiai.

Sê audimu de bine!

Canteen electoralu.

Colo josu pe la Zorlentiu,
Striga Vladulu catra nemti:
— Io deputatu n'oiu mai fi,
Câ-ci sunt acri strugurii.

Frundia verde pe revasiu
Puscatele'n Faragasiu
Deputatu atunci va fi,
Candu si pescii voru vorbí.

Apoi Grinda-alu nostru frate
Cu caldarea lui in spate,
Inc'atunci se va alege,
Candu Dunarea'n susu va merge.

Buh'a de acel'a-si Tielu,
— Dómne dá, sê scapu de elu —
Díce: Duce-m'asiu sê potu
Dar nu m'alegu la Nasodu.

Frundia verde de colía,
Reu s'aude'n Orestia.
Bala-mare celu frumosu
Cade si remane josu.

Lazaru, Ti(e)ncu si Tulbasiu,
Voru fi toti trei tovarasi,
Si la Pesce n'oru mai merge,
Câ-ci nime nu-i va alege!

Dovéda,

câ terenulu activitáti produce rezultate bune, este aceea, câ toti câtu au pasítu pe elu, au inaintatu in posturi, éra cei ce au remasu pasivi, s'au destituitu.

TANDA si MANDA.

T. Audit'ai, frate Mando ce dice Zsiga bátsi?

M. Ce?

T. Câ Albina, Federatiunea si noi stâmu in servitiulu infernului.

M. D'apoi chiar asta e deosebirea intre noi si Zsiga bátsi, câ adeca noi suntemu in servitiulu celoru de josu, éra dinsulu in servitiulu celoru — de susu.

T. Audi acolo, frate Mando, ungunii in Transilvani'a ceru bani de la romani pentru monumentulu lui Bemu.

M. Apoi mérga si céra de la Boliacu acel'a a cantatu in 48, cá:

Haid! sê bemu, sê bemu, sê bemu,
Câ-e cu noi betranulu Bemu.

T. Óre de ce dlu Puscariu in responsulu seu din Federatiunea se numesce pe sine ablegatu in locu de — deputatu.

M. Se póte câ dni'a sa a voitu sê díca — oblegatu.

Beata simplicitas.

Ilustrisimulu, cavalerisimulu dnu Puscariu, acelu mare barbatu alu natiunii nóstre, carele acusi in Reichsrath, acusi in diet'a din Pesta, totu-deuna stâ pe terenulu activitáti, — acelu romanu verde ca stejariulu, carele in fói'a ce ese sub auspiciile sale a lasatu sê se tiparésca sublimese cuvinte: „Totu omulu sê fia omu si unguu“ — in fine acelu deputatu carele si atunce au remasu in dieta, candu cejalalti infricati au parasitu sal'a, vine acuma in „Federatiune“ si ni spune, câ elu nu recunosce competinti'a vre-unui diuaru de partida d'a poté trage la forulu judecáti sale faptele si tienut'a politica a dsale in calitate de ablegatu dietalu.

Nu voiu face nici o observatiune la tóte aceste, câ-ci acést'a prostia piramidala, de sine e atátu de ridicula, încátu toti ómenii constitutiunali trebuie sê se tiena de fóle si sê rida cu hohotu chiar si cunoscutulu Kellner de Tanga Viena.

Federatiunea, Albin'a si Gur'a Sat.

Federatiunea: Câte foi umoristice avemu noi in imperiulu austriacu?

Albin'a: Dóue.

Federatiunea: Cari sunt acole?

Albin'a: Gur'a Satului si — Concordia.

Gur'a Satului: Rogu-ve nu me batjocoriti asié tare!

Ce a facutu parintele.

Gur'a Satului: Ce ai facutu parinte de te-ai decoratu asié ciudatu.

Parintele: Ca protopopii sê nu póta abusá de oficiulu lorú, li-am luatú eu pungile.

Dupa conferintia.

Napoleonu: Apoi, frate grecule, nu vrei sê conversâmu in pace.

Greculu: Nu potú, câ-ci am angangiatú la jocu pe jupanés'a acést'a.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**